

בדברים הללו שאין ילוד אשה
אחר פרט לה שכול לדבר אותם.
ודאי שהדברים הללו מעידים בך
שאמה הוא שנאמר בו (במדבר יב)
פה אל פה אדבר בו. אין לעבב
את אליהו אליך, אלא לפיכך את
הקדוש ברוך הוא שיויר אותו
אליך, מלא עשר ומלא סגלות
אליך.

רועה הנאמן, עבד נאמן, אליך
עבד עברי - (דברים טו) העניק תעניק
לו. העניק - לו, תעניק - לבניו,
בדברים הגנוזים הללו. ומגןך -
גנה של התורה שלך. ומיךך -
בגן ויךב הכתוב מדבר, כמו
שבארנו בעלי המשנה, בפסלת
גן ויךב הכתוב מדבר.

יך"ב - "יחוד, קדשה, ב"רקה
של הקדוש ברוך הוא. וזו
השכינה, שהיא ברכה של הקדוש
ברוך הוא מימין, והיא קדשה
משמאלו, והיא יחודו באמצע,
וכך עולות אותיותיו של הקדוש
ברוך הוא יך"ק. כמו זה הקב"ה
בחשבון יך"ק.

ומי שהוא בק"י בהלכה שלו,
שהיא השכינה - הקדוש ברוך
הוא עמו, שבשכינה לא יזוז
ממנו לעולם. שיש הלכה שהיא
נערה שלה מצד של יער, ובגללה
נאמר הלכה כפלוני. אבל ההלכה
שלך, רועה הנאמן, היא שנאמר
בה הלכה למשה מסיני. מפי
הגבורה נתן לה הקדוש ברוך הוא
את בתו.

ורבן על הלכות אחרות נאמר,
(משלי לא) רבות בנות עשו חיל. על
הלכה שלך נאמר, ואת עלית על
פלנה. שהתגברת על כלם
בגבורה. (שופטים ו) ה' עמך גבור
החיל. נתקן (נחמק) בך והשלים
בנין המלך, והוא בונה בנינו על
פיך ועל ידך. אשריך!

אחר אבר מינה, יכיל למלא לון. ודאי מלין
אליו, קא סהדין בך, דאנת הוא דאתמר ביה,
(במדבר יב) פה אל פה אדבר בו. לית לעבבא
לאליהו גבך, אלא לפייסא ליה לקודשא בריך
הוא, לנחתא ליה לגבך, מליא עותרא, מליא
סגולות לגבך.

רעיא מהימנא, עבד נאמן, לגבך עבד עברי,
(דברים טו) העניק תעניק לו. העניק ליה,
תעניק לבנוי, במלין גניזין אלין. (דברים טו)
ומגןך: גנה של תורה דילך. ומיךך, בגן
ויךב קרא ממלל, כמה דאוקמוה מארי
מתניתין, בפסולת גן ויךב הכתוב מדבר.

יך"ב: "יחוד. קדשה. ב"רקה דקודשא
ברוך הוא. ודא שכנתא, דאיהי
ברכה, דקודשא בריך הוא, מימינא. ואיהי
קדשה משמאליה. ואיהי יחודיה,
באמצעיתא. וקודשא בריך הוא, הכי סלקין
אתווי דיליה, יך"ק. פגוונא (דף קט"ז ע"ב) דא,
הקדוש ברוך הוא: בחשבון יך"ק.

ומאן דאיהו בק"י בהלכה דיליה, דאיהי
שכינתא, קדשא בריך הוא עמיה.
דבגינה לא יזוז מניה לעלם. דאית הלכה
דאיהי נערה דילה, מסטרא דנער, ובגינה
אתמר הלכה כפלוני. אבל הלכה דילך, רעיא
מהימנא, איהי דאתמר ביה, הלכה למשה
מסיני, מפי הגבורה, יהיב לה קדשא בריך
הוא, ברתא דיליה.

ורבן דא, על הלכות אחרנין אתמר, (משלי לא) רבות
בנות עשו חיל. על הלכה דילך אתמר,
ואת עלית על פלנה. דאתגברת על פלהו,
בגבורה. (שופטים ו) יי' עמך גבור החיל. אתקין (כ"א
אתתקפת) בך, ואשלים בנינא דמלכא, ואיהו בני
בנייניה על פומך, ועל ידך, זפאה חולקך.